

Η μαγνητική τομογραφία στο διαβητικό πόδι

I. Τσιτουρίδης

Η νόσος του διαβήτη εμφανίζει εκδηλώσεις από το άκρο του ποδιού εξαιτίας ενός συνδυασμού παραγόντων που σε συνδυασμό πολλές φορές καθιστούν τις επιπλοκές αυτές του διαβήτη πολύ σοβαρές.

Ελάττωση της αιματικής παροχής λόγω μικροαγγειοπάθειας, περιφερική νευροπάθεια και επιπρόσθετη φλεγμονή, είναι οι κύριοι παράγοντες δημιουργίας των παθολογικών εκδηλώσεων του διαβήτη στον άκρο πόδα.

Οι κυριότερες εφαρμογές της μαγνητικής τομογραφίας στον διαβητικό άκρο πόδα είναι η ανάδειξη εκδηλώσεων όπως είναι η κυτταρίτιδα και το οίδημα (cellulitis and edema), έλκη και συρίγια, αποστήματα, οστεομυελίτιδα, συλλογές υγρού, νευροαρθροπάθεια και ωρίξεις τενόντων.

Κυτταρίτιδα και οίδημα

Είναι το πιο συχνό εύρημα απεικονιστικά στο διαβητικό πόδι.

Το οίδημα των μαλακών μορίων οφείλεται κυρίως σε ανεπάρκεια της αιματικής παροχής και στην περιφερική νευροπάθεια και μπορεί να σχετίζεται και με ταχεία μεταβολή της νευροπάθειας. Συχνά εντοπίζεται στο ραχιαίο υποδόριο λίπος (Εικ. 1,2). Το οίδημα και η κυτταρίτιδα εμφανίζουν υψηλό MR σήμα της T2W1 και χαμηλό στις T1W1 και δύσκολα κανείς μπορεί να τις ξεχωρίσει με την μαγνητική τομογραφία.

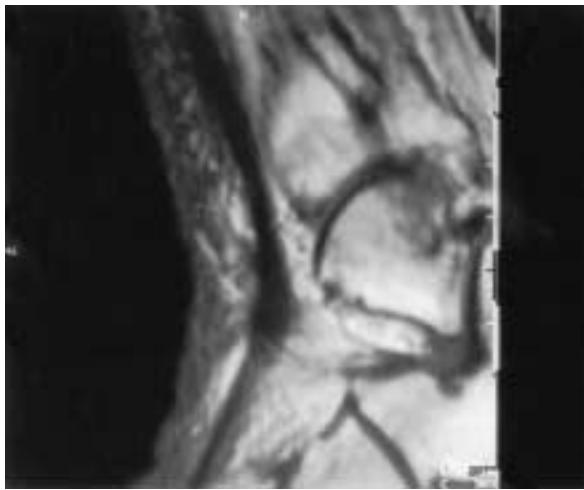
Έλκη και συρίγια, αποστήματα

Συνήθως τα έλκη δημιουργούνται κάτω από οστικές προεξοχές που φέρουν μεγάλο φροτίο. Η ανίχνευσή τους είναι πολύ σημαντική γιατί είναι το προστατικό για οστεομυελίτιδα. Απεικονιστικά το υγρικό στοιχείο των έλκων και τα συρρίγια εμφανίζει υψηλό MR σήμα στις T2W1, ενώ μετά την ενδοφλέβια χορήγηση σκιαστικού μέσου παρατηρείται εμπλουτισμός των χειλέων και των τοιχωμάτων (Εικ. 3).

Τα αποστήματα διαχωρίζονται εύκολα από την κυτταρίτιδα και το οίδημα γιατί εμφανίζουν υψηλότερο MR σήμα από εκείνο του οιδήματος και έχουν σχετικά οριζόμενα όρια σε αντίθεση με την κυτταρίτιδα που δεν έχει σαφή όρια.

Μετά την ενδοφλέβια χορήγηση σκιαστικού μέσου, η κυτταρίτιδα δεικνύει ένα διάχυτο ήπιο εμπλουτισμό, ενώ τα αποστήματα δεικνύουν συνήθως περιφερικό εμπλουτισμό στα όρια της βλάβης.

Δ/ντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου,
Γ.Π.Ν. "Παπανικολάου"
Θεσσαλονίκη

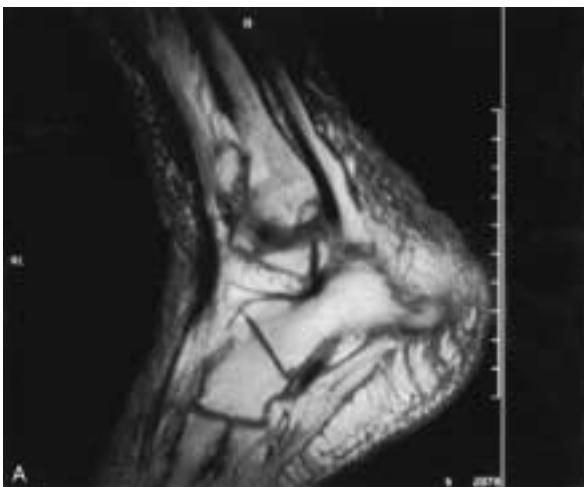
Εικ. 1. Εντοπισμένο λοξό οβελιαίο τομογραφήμα με επιβάρυνση της T1 παραμέτρου, που δείχνει την πλήρη εξάλειψη του σήματος των υποδορίου λίπους και την αντικατάστασή του από το χαμηλό σήμα της κυτταρίτιδας και των οιδήματος.

Οστεομυελίτιδα

Η οστεομυελίτιδα εμφανίζει πάντοτε δύο στάδια, ένα αρχικό που είναι το οστικό οίδημα (Bone edema) και ένα προχωρημένο, εκείνο της φλεγμονής και καταστροφής του οστού.

Η μαγνητική τομογραφία γρίγγορα μπορεί να αναδείξει το οίδημα του οστού που είναι μια αναστρέψιμη διαδικασία και έτσι να αποφύγει ο ασθενής την μετάπτωση του σταδίου σε φλεγμονή και καταστροφή των οστικών δοκιδών (Εικ. 4).

Η ευαισθησία της μαγνητικής τομογραφίας κυμαίνεται από 94-100% όσον αφορά την ανίχνευση της οστεομυελίτιδος.

Σήμερα ο οστεομυελίτιδας έλεγχος δεν έχει εφαρμογή, γιατί έχει πολύ μικρή χωρική διακριτική ικανότητα και στην πρώτη φάση τα ευρήματα είναι ελάχιστα.

Απεικονιστικά η οστεομυελίτιδα εμφανίζεται με χαμηλό σήμα της T1W1 και υψηλό σήμα στις T2W1, ενώ η ενδοφλέβια χορήγηση σκιαστικού μέσου καθορίζει καλύτερα τα όρια των αποστημάτων.

Νευροαρθροπάθεια

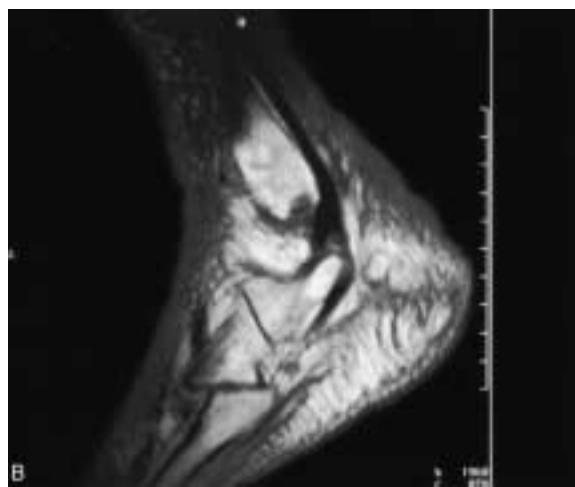
Απεικονιστικά η νευροαρθροπάθεια εμφανίζει χαμηλό σήμα και στις T1W1 και στις T2W1, με το μεσάρθριο χώρο ασαφώς οριζόμενο. Αυτή η απεικόνιση βοηθάει στον διαχωρισμό της νευροαρθροπαθητικής άρθρωσης από την οστεομυελίτιδα, που είναι πολύ σημαντική για τον κλινικό ιατρό, διότι η πρώτη θέλει αντιμετώπιση συντηρητική, ενώ η οστεομυελίτιδα απαιτεί αντιβιοτική αγωγή.

Η διαφοροδιάγνωση είναι δύσκολη στην οξεία ταχέως αναπτυσσόμενη νευροαρθροπάθεια, όπου το σήμα στις T2W1 είναι υψηλό όπως και στην οστεομυελίτιδα.

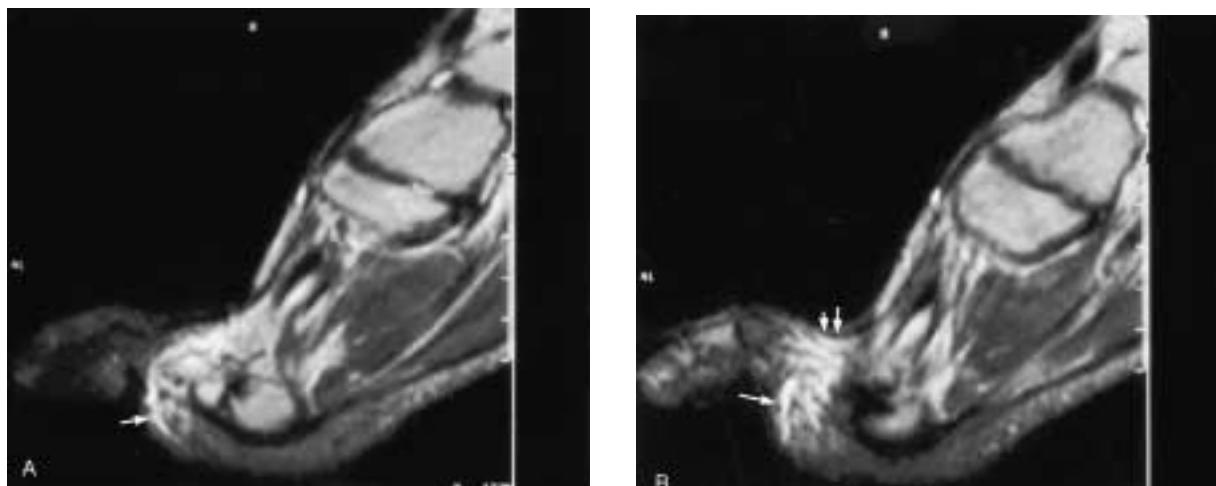
Συλλογές υγρών, ρήξεις τενόντων

Στο διαβητικό πόδι μπορεί να έχουμε αυτόματες ρήξεις τενόντων λόγω εκφύλισης, υπεξαρθρώματα, ευρήματα εύκολα απεικονίζομενα με την μαγνητική τομογραφία (Εικ. 5).

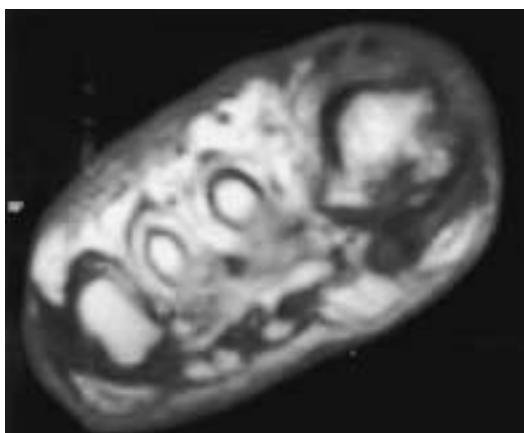
Συλλογές υγρού στα έλυτρα των τενόντων, άσηπτες τενοντοελυτρίτιδες είναι επίσης συχνές στο διαβητικό πόδι. Αυτές εύκολα απεικονίζονται με υψηλό MR σήμα της T2W1 γύρω από το χαμηλό σήμα του τένοντα στις ίδιες ακολουθίες (T2W1) (Εικ. 6).

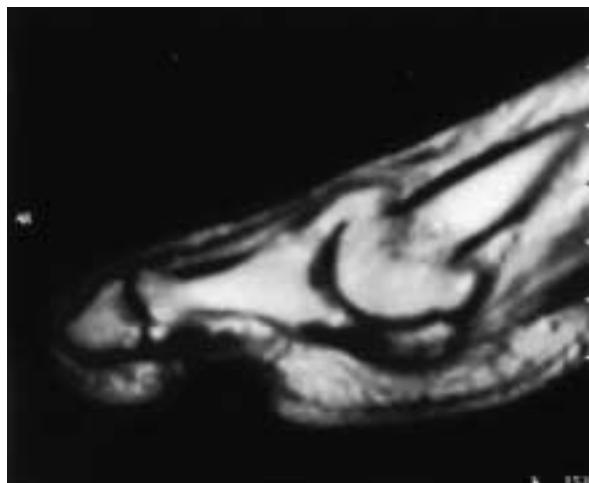
Εικ. 2 A, B. Διαδοχικά οβελιαία τομογραφήματα με επιβάρυνση της T1 παραμέτρου, που δείχνουν την εξάλειψη των λίπους και την αντικατάστασή του από το χαμηλό σήμα της κυτταρίτιδας και των οιδήματος.

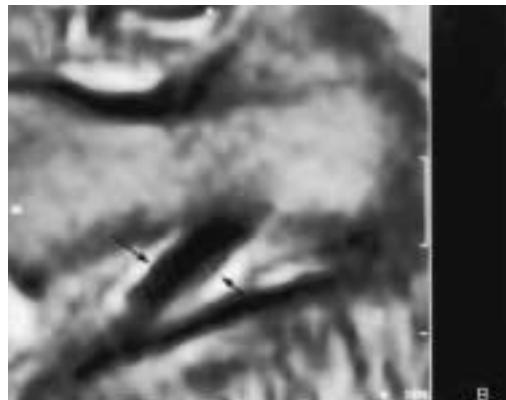
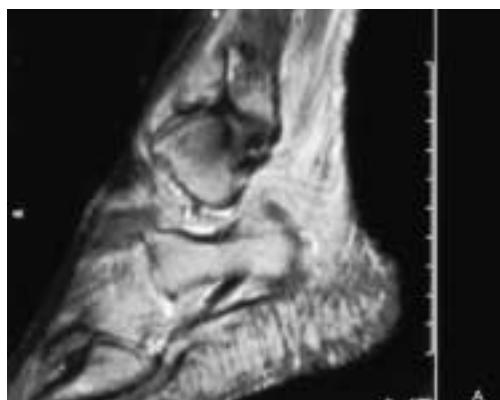
Εικ. 3. A,B. Διαδοχικά οβελιαία τομογραφήματα με επιβάρυνση της T2 παραμέτρου, που δείχνουν την παρουσία ενός έλκους (μικρά βέλη) και ενός συριγγίου (μεγάλο βέλος).

Εικ. 4. Εγκάρσιο τομογράφημα που δείχνει την καταστροφή της μεσότητας του 1ον μεταταρσίου και τον έντονο εμπλοντισμό μετά την ενδοφλέβια χορήγηση σκιαστικού μέσουν, που δεν υπολείπεται των εμπλοντισμού των υπολοίπων (κανονικά θα έπρεπε χωρίς οστεομυελίτιδα να είχαμε χαμηλότερο εμπλοντισμό).

Εικ. 5. Οβελιαίο τομογράφημα που δείχνει υπεξαρθρώματα στις φαλαγγικές αρθρώσεις.

Εικ. 6. A) Οβελιαίο τομογράφημα με επιβάρυνση της T2 παραμέτρου και B) το τομογράφημα σε μεγέθυνση, που δείχνει συλλογή πέριξ του τένοντος (μαύρα βέλη).